

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Druge stranke u žalbenom postupku: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Ako je tijelo odlučivanja odbilo zahtjev za međunarodnu zaštitu kao očigledno neosnovan u smislu članka 46. stavka 6. točke (a) Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), a pravni lijek koji je protiv te odluke podnesen sudu prema nacionalnom pravu nema automatski suspenzivni učinak: treba li u tom slučaju članak 46. stavak 8. te direktive tumačiti na način da puko podnošenje zahtjeva za određivanje privremene mjere ima za posljedicu da podnositelj zahtjeva više ne boravi nezakonito na području države članice u smislu članka 3. Direktive 2008/115/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom te on stoga ulazi u područje primjene Direktive 2013/33/EU ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena)?
2. Je li za odgovor na prvo pitanje važno to da – s obzirom na načelo zabrane prisilnog udaljavanja ili vraćanja – nacionalnim pravom nije predviđeno protjerivanje prije nego što sud na zahtjev odluči o tome da se ne mora pričekati zaključenje postupka povodom pravnog lijeka protiv odluke o odbijanju međunarodne zaštite?

⁽¹⁾ SL 2013., L 180, str. 60. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

⁽²⁾ SL 2008., L 348, str. 98. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

⁽³⁾ SL 2013., L 180, str. 96. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
(Litva) – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Predmet C-285/18)

(2018/C 276/25)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Druge stranke u postupku: UAB Irgita, UAB Kauno švara

Prethodna pitanja

1. S obzirom na okolnosti predmeta koji se razmatra, ulazi li unutarnja transakcija u područje primjene Direktive 2004/18 ⁽¹⁾ ili Direktive 2014/24 ⁽²⁾, ako su postupci radi sklapanja sporne unutarnje transakcije, među ostalim upravni postupci, pokrenuti u trenutku kada je Direktiva 2004/18 još uvijek bila na snazi, ali je sam ugovor sklopljen 19. svibnja 2016., kada Direktiva 2004/18 više nije bila na snazi?

2. Ako unutarnja transakcija ulazi u područje primjene Direktive 2004/18:

- (a) Treba li članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive (ali ne samo nju), uzimajući u obzir presude Suda u predmetima Teckal (C-107/98), Jean Auroux i dr. (C-220/05), ANAV (C-410/04) i druge predmete, shvatiti i tumačiti na način da pojam „unutarnja transakcija” ulazi u područje primjene prava Unije i da nacionalno pravo država članica ne utječe na sadržaj i primjenu tog pojma, među ostalim, na način da može ograničiti sklapanje takvih transakcija, primjerice u slučaju da se ugovorima o javnoj nabavi ne može osigurati kvaliteta, dostupnost i kontinuitet usluga koje se pružaju?
- (b) Ako je odgovor na prethodno pitanje negativan, to jest, ako pojam „unutarnja transakcija” ulazi, djelomično ili potpuno, u područje primjene prava država članica, treba li navedenu odredbu Direktive 2004/18 tumačiti na način da države članice imaju diskrecijsko pravo uvesti ograničenja ili dodatne uvjete za sklapanje unutarnjih transakcija (u usporedbi s pravom Unije i sudskom praksom Suda koji tumači to pravo), ali pod uvjetom da to diskrecijsko pravo mogu koristiti samo kroz donošenje određenih i jasnih propisa koji se odnose na javnu nabavu?

3. Pod pretpostavkom da unutarnje transakcije ulaze u područje primjene Direktive 2014/24:

- (a) Treba li odredbe članka 1. stavka 4. i članka 12. Direktive i odredbe članka 36. Povelje, bilo zajedno ili pojedinačno (ali ne samo one), uzimajući u obzir presude Suda u predmetima Teckal (C-107/98), Jean Auroux i dr. (C-220/05), ANAV (C-410/04) i druge predmete, shvatiti i tumačiti na način da pojam „unutarnja transakcija” ulazi u područje primjene prava Unije i da nacionalno pravo država članica ne utječe na sadržaj i primjenu tog pojma, među ostalim, na način da može ograničiti sklapanje takvih transakcija, primjerice u slučaju da se ugovorima o javnoj nabavi ne može osigurati kvaliteta, dostupnost i kontinuitet usluga koje se pružaju?
- (b) Ako je odgovor na prethodno pitanje negativan, to jest, ako pojam „unutarnja transakcija” ulazi, djelomično ili potpuno, u područje primjene prava država članica, treba li odredbe članka 12. Direktive 2014/24 tumačiti na način da države članice imaju diskrecijsko pravo uvesti ograničenja ili dodatne uvjete za sklapanje unutarnjih transakcija (u usporedbi s pravom Unije i sudskom praksom Suda koja tumači to pravo), ali pod uvjetom da to diskrecijsko pravo mogu koristiti samo kroz donošenje određenih i jasnih propisa koji se odnose na javnu nabavu?

4. Bez obzira na to koja se direktiva primjenjuje na spornu unutarnju transakciju, trebaju li se načela jednakosti i nediskriminacije dobavljača u javnoj nabavi i transparentnosti (članak 2. Direktive 2004/18 i članak 18. Direktive 2014/24), opća zabrana diskriminacije na temelju državljanstva (članak 18. UFEU-a), sloboda poslovnog nastana (članak 49. UFEU-a), sloboda pružanja usluga (članak 56. UFEU-a), mogućnost dodjeljivanja isključivih prava poduzećima (članak 106. UFEU-a) i sudska praksa Suda (presude u predmetima Teckal, ANAV, Sea, Undis Servizi i u drugim predmetima) shvatiti i tumačiti na način da je unutarnja transakcija koju je sklopio javni naručitelj sa subjektom pravno odvojenim od tog javnog naručitelja, ako javni naručitelj kontrolira taj subjekt na sličan način na koji kontrolira svoje službe i ako se glavina djelatnosti tog subjekta sastoji u obavljanju djelatnosti u korist javnog naručitelja, zakonita i, među ostalim, ne krši pravo drugih gospodarskih subjekata na pošteno tržišno natjecanje, ne diskriminira druge gospodarske subjekte i ne dodjeljuje povlastice kontroliranom subjektu s kojim je sklopljena unutarnja transakcija?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.).